

شیرین‌کننده‌های جایگزین

شکر در صنایع غذایی

دکتر محمدجواد آق‌اگلی، مدرس مرکز آموزش عالی شهید بهشتی دانشگاه فرهنگیان تهران

اشاره

شیرین‌کننده‌ها عامل طعم‌دهنده و جزئی جدانشدنی از زنجیره غذایی هستند که همواره از مهم‌ترین ترکیبات در صنایع غذایی تلقی می‌شوند. افزایش بیماری‌های مرتبط با قند و همچنین مسائل اقتصادی و فناورانه باعث شده است شکر جایگزین شیرین‌کننده‌های دیگر شود. تاکنون برای تولید محصولات غذایی و نوشیدنی‌های متنوع ترکیبات شیرین‌کننده بسیاری ساخته شده‌اند تا میزان شکر دریافتی و کالری تولیدشده در بدن انسان کاهش یابد و برای افراد چاق و دیابتی مناسب باشد. در یک دسته‌بندی کلی، شیرین‌کننده‌های دو گروه شیرین‌کننده‌های طبیعی و مصنوعی تقسیم می‌شوند. شیرین‌کننده‌های طبیعی، شامل انواع مونو، دی، تری و ... ساکارید، پلی آل قندها، شیرین‌کننده‌های تصفیه‌شده و شیرین‌کننده‌هایی با منشأ مواد طبیعی و گیاهی هستند. شیرین‌کننده‌های مصنوعی نیز شامل ساخارین، آسه سولفام، سیکلامات، آسپارتام، سوکرالوز، آلیتام و ... هستند. در این مطالعه شیرین‌کننده‌ها در چهار گروه شیرین‌کننده‌های طبیعی، قندالکل‌ها، شیرین‌کننده‌های مصنوعی و قندهای نادر بررسی و معرفی شده‌اند.

۱. عسل

عسل غذایی طبیعی و ترکیب پیچیده‌ای از قندهاست که فروکتوز و گلوکز از قندهای اصلی آن هستند. فروکتوز مونوساکاریدی است که نسبت به گلوکز با سرعت کمتری در دستگاه گوارش جذب می‌شود. بنابراین سوخت‌وسوز آن تا حد زیادی مستقل از وجود انسولین است و به سرعت توسط کبد برداشت می‌شود. از این‌رو، قند خون پس از مصرف فروکتوز مقدار کمی افزایش می‌یابد و می‌تواند شیرین‌کننده مناسبی برای بیماران دیابتی نوع دو باشد. شاخص گلیسمی شاخصی برای رتبه‌بندی است که خانواده کربوهیدرات‌ها را بر اساس مقدار قند خون در مقیاس یک تا صد رتبه‌بندی می‌کند. به بیان ساده‌تر، شاخص گلیسمی برای اندازه‌گیری مقدار قند خون غذاهای خاص استفاده می‌شود. شاخص گلیسمی عسل سنته به منبع گیاهشناسی و محتوای فروکتوز آن، از ۳۲ تا ۸۷٪ متغیر است. عسل طبیعی حاوی مواد آنتی‌اکسیدان متعددی است. در طب سنتی ایرانی از عسل به عنوان غذا و همچنین دارو استفاده می‌کردند. در قرآن کریم نیز به نقش درمانی این ماده اشاره شده است.^۱

۲. ملاس

این ماده محصول غلیظ چغندرقند یانیشکر است. کیفیت ملاس به میزان رسیده‌بودن نیشکر یا چغندرقند، مقدار قند استخراج شده و روش استخراج آن بستگی دارد. ملاس ترکیبی آنی با درصد بالای کربوهیدرات‌هاست که علاوه بر قند، حاوی مواد دیگری چون اسیدهای آمینه، پروتئین‌ها، صمغ‌ها، پکتین‌ها، موهمها و ترکیبات رنگی است. ملاس به سادگی با آب مخلوط می‌شود. اگر ملاس در کارخانه ذخیره نشود، به راحتی با آب باران حل و تخمیر می‌شود. چنین ملاس رقیق شده‌ای وقتی وارد آب رودخانه یا کانال‌ها شود، مشکلات آلودگی و کمبود اکسیژن را در پی دارد.^۲

۳. شربت ذرت با فروکتوز بالا

استفاده از این ترکیب در سال‌های ۱۹۷۰ تا ۱۹۹۰ به طور

شیرین‌کننده‌های طبیعی
شیرین‌کننده‌های طبیعی، شیرین‌کننده مصنوعی، شکر، قند، دیابت مکlidوازه‌ها: شیرین‌کننده طبیعی، شیرین‌کننده مصنوعی، شکر، قند، دیابت

۱. سوربیتول

این ترکیب، که با نام گلوسیتول نیز شناخته می‌شود، دارای فرمول مولکولی $\text{C}_6\text{H}_{10}\text{O}_4$ است که در میوه‌ها و سبزی‌ها به طور طبیعی موجود است. در صنعت، سوربیتول از هیدروژئیکردن گلوکز در مجاورت کاتالیزگر نیکل فعال بددست می‌آید. این شیرین کننده کم کالری است و حدود ثابت در صد ساکارز شیرینی دارد و در نظام غذایی شبیه ساکارز است. این ترکیب به طور کامل در بدن انسان جذب نمی‌شود و در مقایسه با کربوهیدرات‌ها جذب از روده آن بسیار کند روی می‌دهد. بدین ترتیب می‌تواند در رژیم غذایی بیماران دیابتی به کار آید.

۲. اریتریتول

از دیگر قندهای الکلی جایگزین ساکارز است. این ترکیب، یک قند چهار کربنی محسوب می‌شود که در فرایند تخمیر گلوکز تولید می‌شود. شیرینی آن بیش از هفتاد درصد ساکارز است و کالری کمی هم دارد ($2\text{ kCal} / \text{g}$). سبک‌ترین قند الکلی و از نظر حرارتی پایدار است و می‌تواند در پخت‌وپز به عنوان شیرین کننده در رژیم‌های غذایی با کالری کم استفاده شود. این ترکیب آلی تقریباً به طور کامل در روده کوچک جذب می‌شود و اثر سمی یا سلطان‌زایی خاصی از آن گزارش نشده است. همچنین، پژوهش‌های انجام‌شده، مصرف آن را برای افراد دیابتی ایمن در نظر گرفته است.

۳. ایزومالت

این قندالکل، ترکیبی بی‌بو، کریستالی سفیدرنگ و خشک، حاوی پنج درصد آب مبتلور با شیرینی ۴۵ تا ۶۵ درصدی نسبت به ساکارز است. ایزومالت در طبیعت یافت نمی‌شود و در مواد غذایی، شکل سنتزی آن فقط به عنوان شیرین کننده مصرف دارد. این ماده در بحث تغذیه جایگاه ویژه‌ای دارد و در تولید محصولات بدون شکر، محصولات کم کالری یا رژیمی، محصولات با نمایه گلیسمی پایین و حتی در مواد خمیر دندان به کار می‌رود.

قندهای مصنوعی

شیرین کننده مصنوعی و مواد شیمیایی هستند که برای ایجاد طعم شیرین به جای شکر به برخی مواد غذایی اضافه می‌شوند. آن‌ها طعمی شبیه شکر داشته، اما چندین هزار برابر شیرین‌تر از آن هستند. میزان کالری آن‌ها بسیار کم است. مولکول‌های شیرین کننده مصنوعی به گیرنده‌های شیرینی جوانه‌های چشایی سطح زبان متصل می‌شوند و بیام طعم شیرین را به مغز ارسال می‌کنند، اما بدنه نمی‌تواند آن‌ها را به کالری تجزیه کند. در ادامه با تعدادی از این نوع شیرین کننده‌ها آشنا می‌شویم.

۱. آسپارتام

این ترکیب، یکی از شیرین کننده‌های مصنوعی غیر کربوهیدراتی با نام علمی آسپارتیل فنیل آلانین ۱-متیل استر است که از دو اسید آمینه آسپارتات و فنیل آلانین تشکیل شده است. فرمول مولکولی آن $\text{C}_9\text{H}_{11}\text{NO}_4$ و به شکل پودر کریستالی جامد، سفیدرنگ و بدون عطر یا بوی خاص است. قدرت شیرین کننده‌گی آن ۱۸۰ تا ۲۰۰ برابر ساکارز است و برخلاف برخی معرفی می‌کیم.

گسترده رشد کرد و جایگزینی برای ساکارز شد. این ماده از آب کافت (هیدرولیز) نشاسته ذرت به گلوکز با استفاده از آنزیمهای گلوکوامیلاز و آلفاامیلاز بددست آمد و پس از همپارش (ایزومری شدن) جزئی، از گلوکز به فروکتوز تبدیل شد و به تولید مخلوطی از گلوکز و فروکتوز منجر شد. شربت ذرت در بازار به دو گونه ۴۲ و ۵۵ درصد موجود است که این درصد گویای میزان فروکتوز در عصاره است. گونه ۵۵ درصد شیرینی معادل شکر دارد و در تولید نوشابه‌های گازدار استفاده می‌شود. گونه ۴۲ درصدی با شیرینی کمتر در نوشابه‌های بدون گاز (آب میوه‌ها)، محصولات تضمیری نانوایی و محصولاتی شیرین با عطر خوش و قوی استفاده می‌شود.

۴. شیره افرا

شیره افرا از چوب درخت افرا به عمل می‌آید و یکی از شیرین کننده‌های طبیعی معروف و سالم است. شیره‌ای غلیظ که طعم شیرینی دارد و قابلیت جاشینی شکر و قند را دارد. علت این جایگزینی عدم افزایش فوری قند خون هنگام مصرف شیره افراست. درست است که شیره افرا هم مجموعاً قند خون را تا حدی افزایش می‌دهد، اما یکی از پر خاصیت‌ترین و غنی‌ترین مواد خوارکی است. در شیره گیاه افرا مقدار بسیار زیادی مواد معدنی و مغذی مفید نظری آهن، انواع پاداکسنده (آناتسیکیدان)، منگنز، پتانسیم و کلسیم وجود دارد. درجه بربیکس^۳ نشان‌دهنده غلظت قند در یک ماده مایع یا محلول است و به واحد درصد یا درجه نمایش داده می‌شود. این واحد اندازه‌گیری، غلظت قند و شیرینی را در یک محلول تعیین می‌کند. به طور دقیق‌تر، یک درجه بربیکس نشان‌دهنده مقدار قند محلول در صد گرم ماده است. شربت افرا دارای بربیکس ۶۶ است و یک محلول محسوب می‌شود. همچنین شخص گلیسمی آن معادل ۵۵ یا کمتر است.

قندهای الکلی

این قندها، کربوهیدرات‌هایی هستند که از طریق هیدروژن‌دارشدن کربوهیدرات‌های طبیعی به دست می‌آیند. تهیه این ترکیبات، گروههای آلدهیدی، کتونی یا هیدروکسیل جایگزین می‌شوند. قندالکل‌ها به طور طبیعی در برخی میوه‌ها و سبزیجات مانند گلابی، سیب، میوه‌های خشک‌شده، قارچ‌ها و آووکادو وجود دارند. اما آن‌ها به صورت شیمیایی نیز فرآوری می‌شوند و به عنوان شیرین کننده‌های غیر قندی برای بهبود عطر و طعم غذا استفاده می‌شوند. گاهی افزایش قند خون می‌تواند به واسطه افزایش ناگهانی سطوح انسولین به بدنه آسیب برساند. قندالکل‌ها با اینکه مزه شیرین به غذا می‌بخشنند، اما سطوح انسولین را افزایش نمی‌دهند، زیرا برای پردازش آن‌ها نیازی به انسولین نیست. از این‌رو، قندالکل‌ها گرینهای مطلوب برای بیماران مبتلا به دیابت هستند. همچنین به مهار (کنترل) پیش‌دبایت نیز کمک می‌کنند. این ترکیبات برخلاف قند، باعث پیشرفت پوسیدگی دندان نمی‌شوند و به طور کامل نیز در دستگاه گوارش هضم نمی‌شوند. در ادامه تعدادی از قندالکل‌های رایج را معرفی می‌کیم.

ساخته می‌شود که سه اتم کلرید با سه گروه هیدروکسیل در مولکول ساکاراز جایگزین می‌شوند. سوکر الوز ۴۵۰-۶۵۰ برابر شیرین تر از ساکاراز است. طعم شیرین مطبوعی دارد و مشخصات آن از نظر کیفیت و زمان احساس طعم بسیار نزدیک به ساکاراز است. در آب بسیار محلول است و نسبت به طیف پوسیعی از pH و دما پایدار است. این ماده هنگام نگذاری در دمای بالا، HCl آزاد می‌کند و تغییر رنگ می‌دهد. این ترکیب در بدن انسان به عنوان یک قند به رسمیت شناخته نمی‌شود و در نتیجه متabolیزه نمی‌شود، لذا کالری ندارد. بخش عمده‌ای از سوکر الوز مصرفی از طریق مدفوع دفع می‌شود و ۲۷ تا ۱۱ درصد آن به طور مستقیم جذب می‌شود. همچنین مقداری که از روده جذب می‌شود، تا حد زیادی توسط ادرار و از طریق کلیه‌ها از بدن خارج می‌شود. گرچه مطالعاتی در زمینه شناسایی اثرهای سمی احتمالی و همچنین سرطان‌زایی آن انجام شده، اما چنین آثاری تاکنون تأیید نشده است.

۵. ساخارین

این ماده در سال ۱۸۷۸ کشف شد. ساخارین شیرین‌کننده غیرمغذی است و طعم تلخ یا فلزی ناخوشایندی دارد. از آنجایی که این ماده به مقدار کمی در آب حل می‌شود، این شیرین‌کننده به صورت نمک سدیم یا کلسیم استفاده می‌شود که هر دو نمک محلول در آب هستند. ساخارین سیصد برابر شیرین تر از ساکاراز است. گرچه برخی از مطالعات، ارتباطی بین میزان مصرف ساخارین و بروز سرطان را گزارش داده است، با این حال مصرف این ماده تحت مقررات موقت، مجاز اعلام شده است.

۶. سیکلامات

در دهه ۱۹۵۰، از این ماده به عنوان شیرین‌کننده‌ای کم کالری در آمریکا استفاده می‌شد. سیکلامات نمکی از اسید سیکلوهگزیل سولفامیک و شیرین‌کننده‌ای غیرمغذی است و نمک کلسیم آن به ویژه در رژیم‌های کم‌سدیم استفاده می‌شود. سیکلامات سی‌برابر شیرین تر از ساکاراز است. سیکلامات طعم تلخی دارد و در آب حل می‌شود.

قندهای نادر

این ترکیبات از دستهٔ مونوساکارید یا مشتقان آن هستند که در طبیعت نادرند. این قندها بدليل کمبود کالری، جایگزینی خوب برای شیرین‌کننده‌های دیگر هستند. سوخت‌وساز قندهای نادر در بدن هیچ یا به میزان کمتری از قند طبیعی است، لذا برای بیماران دیابتی مطلوب هستند. مزیت دیگر قندهای نادر نداشتند هر گونه ایجاد پس از چشیدن است.

۱. دی-پسیکوز*

یک اپیمر از دی-فروکتوز است که به مقدار کمی در مخلوط‌های تجاری دی-گلوکز و دی-فروکتوز حاصل از هیدرولیز ساکاراز وجود دارد. این ماده هفتاد درصد از شیرینی ساکاراز را دارد و حلالیت زیادی نیز دارد. افزودن آن به محصولات غذایی سبب بهبود رفتار، عطر، طعم و همچنین خاصیت پاداکسندگی آن‌ها را افزایش

شیرین‌کننده‌های مصنوعی، فاقد مزه فلزی است که امتیاز برای این ماده محسوب می‌شود. به راحتی در آب حل می‌شود و محلولی همگن و بی‌رنگ ایجاد می‌کند. همچنین به آسانی در الکل‌ها مانند اتانول و نیز کلروفرم حل می‌شود، اما در روغن‌ها تقریباً نامحلول باقی می‌ماند. آسپارتم در درجه حرارت بالا تجزیه می‌شود و نمی‌توان از آن در تهیه مواد غذایی بهره برد که در فرایند تولید آن‌هاز حرارت زیاد استفاده می‌شود یا باید آن ماده غذایی را استرلیزه کرد. بنابراین بیشترین کاربرد آن در نوشیدنی‌ها و درسرهای سرد است. همچنین بسیاری از شرکت‌های داروسازی از این ماده آلی برای شیرین کردن محصولات خود، خصوصاً داروهای اطفال به شکل گسترش استفاده می‌کنند.

۲. آسه سولفام کا

این ترکیب نمک پتاسیم مشتق از اسید استو اسیک است که به علت قابلیت اتحال و پایداری مناسب در محیط‌های آبی، شیرین‌کننده بسیار مطلوبی برای نوشابه‌های غیرکالکی است. شیرینی آن دویست مرتبه بیش از ساکاراز است. آسه سولفام پتاسیم با غلظت مشابه، در مواد غذایی و نوشابه‌های اسیدی، کمی شیرینی بیشتری نسبت به مواد غذایی و نوشابه‌های خنثا ایجاد می‌کند. شدت شیرینی این نمک در نوشیدنی‌های گرم کاهش نمی‌یابد و در محیط اسیدی نوشابه‌ها طی چندین ماه هیچ‌گونه هیدرولیزی در آن ایجاد نمی‌شود. در پژوهش‌های انجام‌شده در زمینه بررسی اینم غذایی آسه سولفام، گزارش زیان‌آوری از این ماده در بدن گزارش نشده است. بر این اساس، آسه سولفام اثر جهش‌زاوی، سرطان‌زاوی و سمی خاصی را ایجاد نمی‌کند. این نمک در بدن تحت تاثیر واکنش‌های سوخت‌وسازی قرار نمی‌گیرد و بدون تغییر و به سرعت و به طور کامل دفع می‌شود. لذا قادر ارزش ارزشی‌زایی و مناسب برای بیماران مبتلا به دیابت است.

۳. نئوتام

این ماده پودر کربنیکلی سفیدرنگ و بدون بو است. فرمول تجربی آن $C_6H_{10}N_2O_4$ و وزن مولکولی آن ۳۹۶/۴۸ است. نئوتام یکی از مشتقان آسپارتم است و به راحتی از آسپارتم ۳ و ۳-دی‌متیل‌بوتیل‌آلدهید در یک فرایند یک مرحله‌ای با بازده زیاد تهیه می‌شود. این قند مصنوعی دهده‌زار برای شیرین‌کننده ساکاراز است. شیرینی آن مشابه ساکاراز است و طعم شیرین تمیزی همچون آسپارتم دارد، بدون اینکه طعم زمینه‌ای فلزی یا تلخ، مانند شیرین‌کننده‌های آسه سولفام کا یا ساخارین ایجاد کند. حلالیت نئوتام در آب کمی بیشتر از آسپارتم است و این مقدار با افزایش دما تقویت می‌شود. پایداری خشک نئوتام مطلوب است و تا پنج سال قابلیت ماندگاری دارد. تقریباً بیش از نود درصد نئوتام مصرف شده در انسان از طریق ادرار و مدفوع دفع می‌شود. این ترکیب جهش‌زا و سرطان‌زا نیست و سبب ایجاد مسمومیت نمی‌شود. این محصول دوستدار دندان است.

۴. سوکر الوز

این شیرین‌کننده غیرمغذی از طریق ساکاراز و طی فرایندی

کاهش بیماری‌های قلبی و عروقی دارد. استویا منبع خوبی از کربوهیدرات، فیبر، پروتئین، مواد معدنی و اسیدهای آمینه ضروری و غیرضروری است.

۶. ترالوز

جزء قندهای دی‌ساقارید و غیر احیاکننده است که دارای دو واحد گلوكز متصل بهم در یک پیوند گلیکوزیدی است. این قند در طیف وسیعی از موجودات زنده اعم از باکتری‌ها، قارچ‌ها و گیاهان وجود دارد و منبع کربن و انرژی مناسبی برای استفاده موجودات زنده است. شیرینی نسبی آن ۴۰-۴۵ درصد نسبت به ساکارز است. این دی‌ساقارید در روده کوچک به گلوكز آب کافت (هیدرولیز) می‌شود که به صورت کامل جذب و سوخت‌وساز می‌شود.

نتیجه‌گیری

تولید انواع غذاها و نوشیدنی‌های کم‌کالری با استفاده از انواع شیرین‌کننده‌ها که شماری از آن‌ها در این مطالعه ذکر شده، موضوع مورد توجه تولیدکننده‌ها و از طرفی مصرف کننده‌هاست. به شناخت و استفاده بینه از این قندها در مواد خواراکی باید توجه شود. این موضوع از دیدگاه شرکت‌های تولیدکننده مواد غذایی قندی از جنبه اقتصادی، در دسترس بودن تجاری و کاربری آسان مدنظر است و برای مصرف کنندگان، داشتن ملاک‌هایی چون سلامتی، کم‌کالری بودن، کمترین تأثیرگذاری کارانداش‌شناسی (فیزیولوژیکی) نامطلوب برای بدن اهمیت دارد. موضوع قابل ذکر دیگر، تهیه و تولید غذای سالم برای طیف وسیعی از اقسام جامعه دچار بیماری، نظیر بیماران با رژیم غذایی ویژه چون مبتلایان به دیابت، چاقی، فشار خون بالا و بیماران قلبی است که باید تولیدکنندگان محصولات غذایی برای این قشر از افراد جامعه نیز چهار‌اندیشی کنند و سبد غذایی سالم آن‌ها را مهیا سازند.

پی‌نوشت‌ها

1. دریابا جایگاه عسل در قرآن کریم نکات بسیاری وجود دارد. زنبور عسل در قرآن کریم با کلمه نحل، دوبار و در آیات ۶۸ و ۶۹ سوره نحل در جزء ۱۷ قرآن کریم ۵۲ کر شده است و در این آیات به خلقت زنبور عسل اشاره شده و جایگاه عسل در قرآن ذکر شده است، همچنین نشانه‌ای از آیات خداوند برای اهل فکر شمرده شده است. نام‌گذاری سوره نحل (زنبور عسل) نیز احتمال زیاد به خاطر همین آیات است که درباره عسل در قرآن بیان شده است.

2. HFCS: High Fructose Corn Syrup
3. Brix
4. D-Psicose
5. xylitol
6. Food and Drug Administration

منابعی برای مطالعه بیشتر

1. Arumugam, B., Arunambiga S., and Praveena A. (2020). Stevia as a natural sweetener: A review. *Cardiovascular & Hematological Agents in Medicinal Chemistry (Formerly Current Medicinal Chemistry-Cardiovascular & Hematological Agents)* 18, 2, 94.
2. Hirpara, P., et al. (2020). Jaggery: A natural sweetener. *Journal of Pharmacognosy and Phytochemistry* 9, 5, 3145.
3. Castro-Muñoz, R., et al. (2022). Natural sweeteners: Sources, extraction and current uses in foods and food industries. *Food Chemistry* 370, 130991.
4. Goyal, S. K., Null S. and Goyal R. K. (2010). Stevia (Stevia rebaudiana) a bio-sweetener: a review. *International journal of food sciences and nutrition* 61, 1, 1.
5. O'Brien-Nabors, Lyn, (2016). Alternative sweeteners. 4th Edition, CRC Press, Routledge.

می‌دهد. دی-پسیکوز افزایش قندخون را پس از مصرف ساکارام و مالتوز سرکوب می‌کند و مصرف آن در بیماران دیابتی هنگام مصرف مواد غذایی حاوی ساکارز و مالتوز می‌تواند مفید باشد.

۲. زایلیتول^۵

زایلیتول از پلی‌الکل‌هایی است که به طور وسیع استفاده می‌شود. این ترکیب آلی، پلی‌الکل پنج کربنی با فرمول $C_5H_{12}O_5$ است که در الیاف بسیاری از میوه‌ها و سبزیجات یافت می‌شود. شیرینی آن مشابه سوکروز، اما مقدار انرژی کمتری نسبت به آن دارد و برخلاف آن اسید تولید نمی‌کند. با توجه به مقدار کالری کم آن، در تولید آدامس، خمیر‌دندان، دهان‌شویه و صنایع غذایی به جای قند استفاده می‌شود و عاملی مؤثر برای جلوگیری از پوسیدگی دندان بهشمار می‌آید. همچنین از آنجایی که سوخت‌وساز زایلیتول وابسته به انسولین نیست، در شرایط کمبود انسولین، جایگزین مناسب قند برای افراد دیابتی محسوب می‌شود.

۳. دی-تاگاتوز

این قند نادر فواید متعددی دارد. نمایه گلیسمی پایینی دارد و قندخون را افزایش نمی‌دهد. نشانه‌های همراه با هایپرگلیسمی و دیابت نوع دو را کاهش می‌دهد و چاقی را مهار می‌کند. تشیدید کننده طعم است و اثر هم‌افزایی با دیگر شیرین‌کننده‌ها دارد. باعث خرابی دندان‌ها نمی‌شود و در نهایت ۲۵ درصد آن در قسمت فوقانی روده جذب می‌شود. D-تاگاتوز می‌تواند به عنوان عامل شیرین‌کننده کم‌کالری در محصولاتی نظیر غلات، شکلات‌ها، آبنبات، آدامس، ماست، نوشیدنی ملایم، بیسکویت، نوشیدنی بر پایه لبنی و قنادی استفاده شود.

۴. دی-آلولوز

این قند شش کربنی با فراوانی بسیار کم در طبیعت، اپیمر دی-فروکوتوز است. دی-آلولوز به راحتی قابل هضم و جذب نیست و انرژی کمی برای فعالیت‌های زندگی فراهم می‌کند و شیرین‌کننده کم‌کالری بسیار مفیدی است. این ترکیب برای اولین بار پیش از هفتاد سال پیش در گندم و بعدها در کشمش، انجیر خشک و شکر قهوه‌ای کشف شد. سال ۲۰۱۵ آلووز تأییدیه سازمان غذا و دارو⁶ (FDA) را برای استفاده در محصولات پخته شده، شیرینی، سس‌های شیرین، محصولات لبنی، بستنی، پی‌غذاها (دسرها)، نوشیدنی‌ها و غیره دریافت کرد. بزرگ‌ترین مزیت آلووز نسبت به سایر شیرین‌کننده‌های طبیعی، کالری صفر آن است که خواص و عملکردی مشابه ساکارز دارد و به اندازه کافی ایمن است که شبیه شکر باشد.

۵. استویا

گیاه استویا که به گیاه برگ عسلی معروف است، نخستین بار در شمال پاراگوئه شناخته شد. گلیکوزیدهای دی‌ترپنی، ترکیباتی هستند که به عنوان عامل اصلی ایجاد طعمی بسیار شیرین در عصاره‌های گیاه استویا شناخته شده‌اند، به طوری که میزان شیرینی آن‌ها تا ۳۰۰ برابر شکر تخمین زده شده است، ولی دارای مزه زمینه‌ای تلخ است که بهتر است در مخلوط با سایر شیرین‌کننده‌ها استفاده شود. این گیاه خاصیت ضدسرطانی،